

Lovforslaget sættes til Forhandling.

A. Johansen: Det foreliggende Lovforslag omhandler først og fremmest en Udvidelse vedrørende Erhvervs sygdommes Inddragelse under Ulykkesforsikringsloven og en Ændring i Forsikringsordningen for Fiskeri og Søfart. Dernæst indeholder det nogle Bestemmelser, som klarer visse Forhold vedrørende de frivilligt forsikrede erhvervsdrivendes Forsikring, dels om Udpantningsret, dels om Refusionspligten til Sygekasserne, endvidere Bestemmelser om Obduktionstakster samt endelig nogle Ændringer vedrørende Erstatninger for Ulykkestilfælde ved Forsøg paa Redning af Menneskeliv.

Af Lovforslagets Bestemmelser maa § 1 vedrørende Erhvervs sygdommene anses som den mest betydende Paragraf. Den angaar Lidelser hos Arbejdere, fremkaldt ved Arbejde med skadevoldende Stoffer.

I sin første Udformning som Loven af 1898 indeholdt Ulykkesforsikringsloven kun Erstatningspligt for egentlige Ulykkestilfælde, det vil sige Skadevoldelse, fremkaldt ved en fra Arbejdets sædvanlige Gang afvigende Begivenhed. Hertil føjedes senere en Bestemmelse, hvorefter Lidelser, opstaaet ved skadelig Paavirkning af faa Dages Varighed, inddrogtes under Ulykkesforsikringsloven, men egentlige professionelle Lidelser, der først gennem længere Tids Virksomhed, undertiden gennem en Aarrække, giver invaliderende Udslag, var stadig holdt uden for Ulykkesforsikringslovgivningen. Først gennem Loven af 20. Maj 1933 opnaaedes det at faa inddraget en Række forskellige Lidelser, fremkaldt gennem længere Tids erhvervsmæssig Paavirkning, under Loven, saasom Forgiftning ved Bly og Kviksølv, visse Hudsygdomme og Lungesygdomme, kendt under Navnet Silicoser, der skyldes Indaanding af Stenstøv og Mineralier. Desuden medtoges Miltbrandinfektioner, hvilke dog ogsaa forud havde kunnet anerkendes efter Lovens øvrige Bestemmelser.

Imidlertid medfører Produktionens Udvikling en stadig større Risiko for Arbejderne. Kemiens vældige Udvikling skaber stadig nye Stoffer til Anvendelse i Industrien, deriblandt Stoffer, der paa forskellig Maade angriber og efterhaanden undergraver Arbejdernes Helbred og Arbejdsevne. Den maskinelle Udvikling har fremkaldt Hjælpemidler, Værktøj, som gennem længere Tids Brug medfører Lidelser i Knogler og Muskler, ligesom Synssans og Høresans under forskellige Former angribes

af Nutidens Arbejdsmetoder. Ved de i 1933 vedtagne Bestemmelser herom er det anerkendt, at Arbejdere, der paa Grund af den Art Paavirkning mister deres Arbejdsevne eller faar den forringet for kortere eller længere Tid, maa have samme Ret til at faa Erstatning for Forringelse af deres Arbejdsevne som Arbejdere, der rammes af det pludselige Ulykkestilfælde. Naar det har taget saa lang Tid at naa frem til de foreslaaede Udvidelser, har det formentlig sin nærmeste Aarsag i hidtidige Vanskeligheder ved at konstatere de opdukkende Midlers Indvirkning paa Organismen og derigennem Forbindelsen mellem Arbejde og Lidelse, ligesom det for meget langsomt opstaaende Lidelser kan have sine Vanskeligheder at fastslaa det Arbejdssted, paa hvilket Erstatningsansvaret skal lægges.

Naar disse Vanskeligheder nu er overvundet efter de af Direktoratet for Ulykkesforsikringen foretagne Undersøgelser, for saa vidt angaar det foreslaaede Omraade, vil det være rimeligt og retfærdigt at udvide Loven, saa at de Arbejdere, der inden for Udvidelsens Omraade udsættes for de angivne Lidelser, bliver ligestillede med andre Arbejdsinvaliden.

Hvad Udvidelsen vil andrage i Penge, kan vel ikke paa Forhaand siges, men selv om Specifikationen af Udvidelsen ser ret omfattende ud — Specifikationen er jo i øvrigt samtidig Begrænsningen —, vil det dog ikke dreje sig om et større Tal af invaliderede Arbejdere i hver enkelt Del af Specifikationen, i de fleste af disse rimeligvis kun om Enkelttilfælde. Retfærdigheden og Rimeligheden i Forslagene vilde imidlertid ikke være mindre, tværtimod, hvis der var Tale om store Tal.

En af de Lidelser, der omfattes af den nugældende Lovs Bestemmelser, Silicosen, har for en bestemt Virksomhedsgrens Vedkommende, Porcelænsindustrien, sat Sindene i Bevægelse, fordi man paaregnete et saa stort Antal invaliderede, at Forsikringspræmien vilde stige til ganske usædvanlige Højder og derfor paaføre de paagældende Virksomheder, af hvilke nogle i øvrigt havde ofret ret betydelige Beløb paa at afværge Støvplagen, Udgifter, der ikke var paaregnete; men det maa erindres, at Plagen var af gammel Dato, og at den nylig konstaterede Lidelse derfor straks vilde præsentere sig i større Omfang, selv om den forud for Lovbestemmelsens Ikrafttræden indtraadte Invaliditet holdtes uden for Erstatningsberegningen.